

Liturgie

voor de dienst op

Biddag 2020

*Voorganger: Kandidaat J. van Limbeek
Christelijke Gereformeerde Kerk Nieuwe Pekela
11 maart 2020*

Welkom en mededelingen

Zingen: Opwekking 181

Majesteit, groot is zijn majesteit.
Lof zij Jezus en glorie,
hulde en eer.
Majesteit, God, die de zijnen leidt.
Vanaf zijn troon vestigt de Zoon
zijn heerschappij.
Dus verhoog, maak eeuwig groot,
de naam van Jezus.
Volk van God, kom en breng lof
aan Jezus, de Koning.
Majesteit, groot is zijn majesteit.
Dwars door de dood werd Hij verhoogd,
Jezus regeert!

Stil gebed en votum

Zingen: Psalm 127: 1 en 2 (DNP)

Wanneer de HEER het huis niet
bouwt,
heeft al je ploeteren geen zin;
het metselwerk stort toch weer in.
Wanneer de HEER de wacht niet
houdt,
de stad niet tegen kwaad beschut,
heeft waken op de muur geen nut.

Al sta je voor het licht wordt op
en werk je 's avond laat nog door,
al gaan je zaken altijd voor,
het blijft maar vruchteloos
getob.
Zijn lievelingen zegent Hij:
volkomen vredig slapen zij.

Geloofsbelijdenis: Zondag 45 (HC)

Zingen: Psalm 81: 1, 5, 6 en 9 (NB)

Jubelt God ter eer,
Hij is onze sterkte !
Juicht voor Isrels Heer,
stem en tegenstem
springen op voor Hem
die ons heil bewerkte.

Onder lasten zwaar
waart gij haast bezweken.
Groot was het gevaar -
Ik vergat u niet,
in het doodsgebied
gaf Ik taal en teken.

Antwoord gaf Ik u,
antwoord uit het onweer.
Toen zo goed als nu
heb Ik u beproefd:
waar ge Mij bedroeft,
roep Ik u tot omkeer.

Leef uit mijn verbond.
Vraag van Mij vrijmoedig.
Open wijd uw mond.
Al wat u ontbreekt,
al waar gij om smeekt
geef Ik overvloedig.

Gebed

Schriftlezing: 2 Koningen 3

1In het achttiende jaar van Josafat, de koning van Juda, werd Joram, de zoon van Achab, koning over Israël, in Samaria, en hij regeerde twaalf jaar.

2Hij deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, maar niet zoals zijn vader en zoals zijn moeder, want hij verwijderde de gewijde steen van de Baäl, die zijn vader gemaakt had.

3Alleen hield hij vast aan de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël deed zondigen. Hij week daarvan niet af.

4Mesa nu, de koning van Moab, was een veehouder, en bracht aan de koning van Israël als schatting honderdduizend lammeren en honderdduizend rammen, met de wol.

5Maar het gebeurde, nadat Achab gestorven was, dat de koning van Moab tegen de koning van Israël in opstand kwam.

6Daarom verliet koning Joram in die tijd Samaria en monsterde heel Israël.

7Hij ging op weg en stuurde een boodschap naar Josafat, de koning van Juda: De koning van Moab is tegen mij in opstand gekomen. Wilt u met mij ten strijde trekken tegen Moab? Hij zei: Ik zal optrekken; ik ben als u, mijn volk is als uw volk, mijn paarden zijn als uw paarden.

8En hij zei: Langs welke weg zullen wij optrekken? Hij zei: Langs de weg van de woestijn van Edom.

9Zo trokken de koning van Israël, de koning van Juda en de koning van Edom ten strijde. Toen zij zeven dagreizen een omtrekkende beweging gemaakt hadden, hadden het leger en het vee dat hen volgde, geen water meer.

10Toen zei de koning van Israël: Ach, dat de HEERE nu toch deze drie koningen geroepen heeft om hen in de hand van Moab te geven!

11Josafat zei: Is hier geen profeet van de HEERE, door wie wij de HEERE kunnen raadplegen? Toen antwoordde een van de dienaren van de koning van Israël en zei: Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op de handen van Elia goot.

12Josafat zei: Het woord van de HEERE is bij hem! Toen gingen de koning van Israël en Josafat en de koning van Edom naar hem toe.

13Maar Elisa zei tegen de koning van Israël: Hoe heb ik het nu met u? Ga naar de profeten van uw vader en naar de profeten van uw moeder! Maar de koning van Israël zei tegen hem: Nee, want de HEERE heeft deze drie koningen geroepen om hen in de hand van Moab te geven.

14Elisa zei: Zo waar de HEERE van de legermachten leeft, voor Wiens aangezicht ik sta: als ik geen rekening hield met Josafat, de koning van Juda, dan zou ik u niet eens aankijken en u niet willen zien.

15Nu dan, breng een harpspeler bij mij. En toen de harpspeler ging spelen, gebeurde het dat de hand van de HEERE over hem kwam,

16en hij zei: Zo zegt de HEERE: Maak dit dal vol geulen.

17Want zo zegt de HEERE: U zult geen wind zien en u zult geen regen zien, maar toch zal dit dal vol water zijn, zodat u kunt drinken, u, uw vee en uw lastdieren.

18En dit is nog gering in de ogen van de HEERE: Hij zal ook Moab in uw hand geven.

19U zult alle versterkte steden en alle uitnemende steden verslaan, alle goede bomen vellen, alle waterbronnen dichtstoppen en alle goede stukken land met stenen bederven.

20En het gebeurde de volgende morgen, omstreeks de tijd dat men het graanoffer brengt, zie, dat er water uit de richting van Edom kwam, en dat het land vol water liep.

21Toen nu heel Moab hoorde dat de koningen opgetrokken waren om tegen hen te strijden, werden allen die de gordel aanbinden en ouder samengeropen; en zij stonden opgesteld bij de grens.

22Toen zij 's morgens vroeg opstonden en de zon over dat water opging, zagen de Moabieten dat water tegenover zich rood als bloed.

23En zij zeiden: Dat is bloed! De koningen hebben elkaar vast en zeker met het zwaard omgebracht en elkaar verslagen. Nu dan, op naar de buit, Moabieten!

24Maar toen zij bij het leger van Israël kwamen, stonden de Israëlieten op en versloegen de Moabieten. En zij sloegen voor hen op de vlucht. Ja, zij drongen het land binnen en versloegen de Moabieten.

25De steden maakten zij met de grond gelijk, en ieder wierp zijn steen op alle goede stukken land en zij vulden die daarmee. Ook stopten zij alle waterbronnen dicht en velden alle goede bomen, totdat alleen in Kir-Hareseth de stenen van de muur nog overbleven. Toen de slingersaars het omsingelden en aanvielen,

26zag de koning van Moab dat de strijd hem te sterk was. Hij nam zevenhonderd mannen bij zich, die het zwaard uittrokken om zich een weg te banen naar de koning van Edom, maar zij waren er niet toe in staat.

27Toen nam hij zijn eerstgeboren zoon, die in zijn plaats koning zou worden, en offerde hem als brandoffer op de muur. Dat bracht grote verbolgenheid teweeg in Israël; daarom braken zij op, bij hem vandaan, en keerden terug naar hun land.

Zingen: Psalm 107: 18, 21 en 22 (OB)

Dan maakt Hij weer woestijnen,
Zeer rijk van vruchtbaar nat;
Daar 't land, dat eerst moet kwijnen,
Nu beek bij beek bevat,
En hongerigen voedt,
Die nu de weeld' aanschouwen;
Zodat zij daar met spoed
Een stad ter woning bouwen.

Maar die nu hulp'loos kermen,
Verdrukt en vol gebrek,
Brenkt God, door vrij ontfermen,
Haast in een hoog vertrek;
De vruchtbaarheid verheugt
Hun huis van ganser harte;
D' oprechten zien 't met vreugd,
Maar d' ondeugd zwijgt met smarte.

Wie wijs is, merk' die dingen,
En geev' verstandig acht
Op 's HEEREN handelingen,
Zo vol van gunst als macht!

Prediking over 2 Koningen 3: 16 - 18

Zingen: Psalm 118: 11 en 13 (OB)

De steen, dien door de tempelbouwers

Veracht'lijk was een plaats ontzegd,
Is, tot verbazing der beschouwers,
Van God ten hoofd des hoeks gelegd.

Dit werk is door Gods alvermogen,
Door 's HEEREN hand alleen geschied;

Het is een wonder in onz' ogen;
Wij zien het, maar doorgronden 't niet.

Gezegend zij de grote Koning,
Die tot ons komt in 's HEEREN naam!

Wij zeeg'nen u uit 's

HEEREN woning;

Wij zegenen u al te zaâm.

De HEER is God, door Wien w' aanschouwen

Het vrolijk licht, na bang gevaar;

Bindt d' offerdieren dan met touwen

Tot aan de hoornen van 't altaar.

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Slotzang: Schriftberijming 8: 1 en 3

Het dorre land zal juichen
en bloeien als een roos,

ja, jubelend getuigen:

Gods heil is grenzeloos!

Sterkt dan de slappe handen

en maakt de knieën vast,

want God verbreekt uw banden

en Hij verlicht uw last!

Dan zal er water komen,
ontspringen: een fontein!

Een beek zal overstromen,
een tuin wordt de woestijn!

God zal een weg gaan banen,

een weg die heilig is

en ieder zal beamen

dat die weg veilig is!

Zegenbede